

امید ملکی

بیوگرافی:

من امید ملکی هستم ، متولد ۱۳۷۰ با معلولیت جسمی و حرکتی (سی پی) از سال ۷۸ به مدرسه ی استثنایی توان خواهان رفتم . بعد از گذراندن مقطع اول دبستان ، بیمارستان سوانح و سوختگی ، مدرسه را از ما گرفت و ما مجبور شدیم به دلیل کمبود جا به زیرزمین مدرسه ی دخترانه ای در حکیمیه برویم . (آن مدرسه مخصوص دختران معلول ذهنی بود) . خانواده ام مرا با موتور با آنجا می بردند . به علت معلولیتم ، قادر به نوشتن نبودم ، اطرافیانم نوشتن تکالیف و اشعارم را تقبل می کردند .

مقطع دبیرستان را در مدرسه ای که در خیابان یاسداوان قرار داشت گذراندم . سال دوم دبیرستان بودم که به سردردی مبهم دچار شدم . متأسفانه هر چقدر به پزشکان مختلف مراجعه کردم ، هیچ کدام نتوانستند علت سردرد شدید مرا تشخیص بدهند . به عنوان آخرین راه فرار شد عصب های پشت سرم را قطع کنند .

روز عمل به بیمارستان رفتم و مرا به اتاق ریکآوری بردند تا برای عمل آماده بشوم . اما با دیدن بیمارانی که به اتاق عمل می رفتند و خون آلود پر می گشتند اسپاسم و حرکات اضافه ای که قبلاً دچارش بودم ، شدیدتر شد و بعد از چند ساعت بدون آنکه عمل روی من انجام شود از بیمارستان بیرون آمدم . تشدید بیماریم در آن زمان سبب شد دیگر نتوانم به طور مداوم به مدرسه بروم . به همین خاطر از درسها عقب افتادم و تصمیم گرفتم ترک تحصیل کنم ؛ اما با اصرار یکی از دبیران سال سوم دبیرستان را هم گذراندم . رفتن به دانشگاه برایم خیلی سخت بود . به همین دلیل تصمیم گرفتم به استعدادی که در زمینه ی ادبیات فارسی از کودکی در من وجود داشت بپردازم و آن را پرورش دهم و به گفتن شعر و نوشتن داستان اهتمام ورزیدم .

اولین مجموعه ی اشعارم در سال ۱۳۹۱ در کتابی به نام « دل نوشته » به چاپ رسید که شامل شصت قطعه شعر است و در سال ۱۳۹۴ دومین کتاب شعرم با عنوان « در راه انتظار » چاپ شد .

در حال حاضر در کلاسهای نقد ادبی مجتمع رعبد کرج زیر نظر خانم رحمانپور شرکت می کنم .

رعد کرج

از شعرای مجتمع

در کنج خراباتم از میکده ها دورم
ساقی تو شرابی از که خالی ز هر شورم
در کنج خراباتم شبها پریم از ظلمت
جانا تو چراغی آر من دور ز هر نورم
در کنج خراباتم در کلبه ی احزانم
بیراهن یوسف آر عمریست که من کورم

بر کن تو ز چشم من این پرده ی ظلمانی
تا روی تو را بینم دیربست که مهجورم
تا کی بکنم زاری از جور و جفا ای یار
یک لحظه نگاهم کن من غرق در این خورم
ای ملک نجاتم ده از این همه درد ورنج
تا گیرم من آرامش بینم که از غم دورم

مصاحبه و تنظیم: فاطمه فهیمی
کار آموز مجتمع خیریه رعبد ک

